

Prenumerata Miejskowa:

bez odosnozenia: Na rok . . . 8 rsr. 6 miesiecy 4 3 miesiace 2 1 miesiac — 67 k. Za odosnozenie doplacaa sie 5 kop. miesiecznie.

DZIENNIK WARSZAWSKI

Prenumerata Zamiejscowa:

z odsykiem pocztą: Na rok . . . 10 rsr. 6 miesiecy 5 3 miesiace 2 50 k. 1 miesiac — 84 k.

Prenumerata przyjmuje sie: w Warszawie, w glownym kantorze Dyrekcji przy ulicy Miodowej N. 487 i w innych jej kantorach miejskich; — w St. Petersburgu w księgarni M. Wolfa w Gościnnym dworze Nr. 18, 19 i 20 i w Moskwie, w księgarni tegoż w domu Rudakowa na Kuźnieckim moście. — Za ogłoszenia pobiera się: za jeden raz 6 kop. od wiersza druku lub jego miejsca, za dwa razy 6 kop., za trzy razy 12 kop. — Oddzielne numery sprzedają się po 5 kop.

Artykuły nadsyłane bez warunków ze strony autora, stają się zupełną własnością Dyrekcji. Artykuły nieprzyjęte będą zwracane tylko na osobiste żądanie i zachowywane trzy miesiące; przyjęte, w razie potrzeby podlegają skróceniu. — Artykuły i ogłoszenia nadsyłane do umieszczenia tegoż samego dnia, powinny być złożone w Dyrekcji najpóźniej jak o godzinie 9-jej rano. — Listy przyjmują się tylko frankowane.

Redakcja otwarta jest dla interesantów, codziennie od godziny 11 do 12 rana.

WYCHODZI CODZIENNIE, PRÓCZ DNI NIEDZIELNYCH I ŚWIĄTECZNYCH.

PRENUMERATA NA DZIENNIK WARSZAWSKI

Dziennik Warszawski w III-m kwartale r. b. wychodzić będzie, według tego samego programu, w takich samych warunkach i w tym samym jak w II-m kwartale, formacie.

Prenumerata miejscowa pozostaje też sama, a mianowicie:

w Warszawie bez rozsyłki: na rok . . . rs. 8 — 6 miesiecy „ 4 — 3 miesiace „ 2 — 1 miesiac „ — k. 67

Za przesyłkę do domu, dopłaca się miesięcznie kopiejek 5.

Prenumerata zamiejscowa przyjmuje się jedynie w Kantorze Głównym Dyrekcji obu Dzienników Warszawskich, na ulicy Miodowej Nr. 487, roczna, półroczna, kwartalna i miesięczna:

Cena prenumeraty zamiejscowej: na rok; na pół roku; na 3 miesiące; na miesiąc. 10rs. 1) 5rs. 2) rs. 2 k. 50 3) k. 84 4)

PP. prenumeratorowie zamiejscowi, pragnący zaprenumerować Dziennik, raczą przysłać pieniądze, za termin żądany, wprost do Dyrekcji franco, z wyraźnym wypisaniem adresu. Numery Dziennika Warszawskiego będą wysłane w banderolach z adresem prenumeratora.

Ostrzegamy pp. prenumeratorów zamiejscowych, iż powinni o ile można najwcześniej dopełnić przesyłki pieniędzy, jeżeli pragną nie doznać przerwy w otrzymaniu Dziennika.

- 1) W tej cyfrze za ekspedycję 40 za przesyłkę pocztą 1 rsr. 60 kop. 2) W tej cyfrze za ekspedycję 20 za przesyłkę pocztą 80 kop. 3) W tej liczbie za ekspedycję 10 za przesyłkę pocztą 40 kop. 4) W tej cyfrze za ekspedycję 3 1/2 za przesyłkę pocztą 13 1/2 kop.

SPIS RZECZY.

Działania rządu: Nominaeja i przeniesienie. — Nominaeja. — Najwyższe zezwolenie. — Magistrat m. Warszawy. — Przegląd polityczny. — Telegramy i wiadomości telegraficzne. — Dział miejscowy: Deputacja. — Cesaarski uniwersytet warszawski. — Uroczyste akty. — Ruskie towarzystwo dobroczynności. — Ceny zboża i innych produktów. — Kurjerok. — Pogoda. — Kurs monet. — Wiadomości wewnętrzne: Muzeum ruskie na wystawie. — Starowiercy. — Zgromadzenie drukarzy. — Pożar. — Tyfus. — Wiadomości zagraniczne: Teatr serbski. — Austria. — Prusy. — Francja. — Włochy. — Hiszpanja. — Grecja. — Belgja. — Anglja. — Udział przemysłowców, fabrykan-

tów i rekdzielników Królestwa, w wszechrosyjskiej przemysłowej wystawie w St. Petersburgu w roku 1870 (d. c.). — Przewodnik Warszawski: Instytut leczniczy drów Podowskiego i Kadlera, i t. d. — Fejleton: Rupert Godwin (d. c.).

Nominaeja i przeniesienie. — Przez Najwyższy rozkaz do zarządu wojskowego, z 3 (15) czerwca, liczący się w artylerji konnej gwardji, pułkownik Czeczyszew, mianowany został naczelnikiem poligonu instrukcyjnego artylerjijskiego w okręgu wojennym warszawskim. Pułkownik bataljonu strzelców lej-b-gwardji Jego Cesaarskiej Mości, baron Kaulbars, przeniesiony został do bataljonu carskośielskiego strzelców lej-b-gwardji. (Rus. Inw.)

Nominaeja. — Przez rozkaz do ministerstwa spraw wewnętrznych, z 7-go czerwca, mianowani zostali: młodszy cenzor z niższą placą w warszawskim komitecie cenzury, niemający rangi Funkenstein, młodszym cenorem z wyższą placą; spadły z etatu radca dworu Swieczin, młodszym cenzorem z niższą placą w warszawskim komitecie cenzury. (Gon. Urzęd.)

Najwyższe zezwolenie. — Najjaśniejszy Pan, na skutek najpoddaniejszego wniosku ministra oświecenia publicznego, w dniu 16 maja r. b. Najwyżej zezwolił na założenie przy jednym z uniwersytetów ruskich stypendjum pod nazwą: „Szylerowskiego“ z funduszu zebranego z koncertu danego w Warszawie w dniu obchodu stułetniej rocznicy urodzenia poety niemieckiego Szylera, pozostawiając ministerstwu oświecenia wydanie ustawy tego stypendjum. (Rus. Inw.)

Magistrat miasta Warszawy. — Na zasadzie rozporządzeń Władz Wyższych dwie opłaty dodatkowe skarbowe dotąd przez tutejszą Kasę Dochodów Skarbowych pobierane a mianowicie: 1) Opłata dodatkowa w stosunku 33% podatku podymnego. 2) Opłata dodatkowa w stosunku 50% opłaty patentowej przesyły na rzecz miasta. W skutku czego Magistrat wydał stosowne zarządzenie, aby dalszy pobór tychże opłat dodatkowych uskutecznianym był bezpośrednio przez Kasy Miejskie, w szczególności zaś pobór opłaty do-

FEJLETON DZIENNIKA WARSZAWSKIEGO.

RUPERT GODWIN

CZYLI

TAJEMNICE BANKIERA.

(Dalszy ciąg; Patrz Nr. 92—128).

— Jestem cały na usługi pani! odrzekł Ljonel zmieszany mocno, obracając w rękę kapelusz i oczekując co mu powie piękna nieznajoma.

Lecz i ona także zdawała się nie mniej pomięszaną, — dowodzący tego jej spuszczone oczy i silny rumieniec wykwitły na licach. A przecież uczucie jakiegoś powodowało, mogło objawić się śmiało: była to czysta litość chrześcijańska, wzniosłe współczucie dla niedoli, tak właściwe dziewczętemu sercu.

Bo czarnooka dziewczica słyszała rozmowę Ljonela z kupcem przy komptuarze, poznała z tonu głosu i z wyrazu twarzy młodzieńca, że był on człowiekiem światowym, wyższego wychowania, nie przywykłym do krwawej o chleb powszedni walki — dostrzegła wreszcie w jego fizjognomji wyraz straszliwej rozpacz i — postanowiła, idąc za popędem serca, ofiarować mu pomoc swoją.

Nakoniec, wyrzekła głosem cokolwiek drżącym:

— Zdaje mi się że pan potrzebujesz bardzo jakiegoś zatrudnienia?

— Droga Juleczko! zawołała cichym lecz gwał-

townym tonem, zrozpaczona dozorczyni. Zastanów się co czynisz! Ten pan jest ci zupełnie nieznajomym...

— Moja droga pani Melvil, odrzekła upornie czarnooka dziewczica, proszę mi zostawić wolność postępowania i nie strofować nadaremnie.

A zwracając się do Ljonela, który słysząc tę półgłosem prowadzoną rozmowę, chciał już przez delikatność wyjść ze sklepu — dodała:

— Proszę pana, racz mi odpowiedzieć szczerze na pytanie, które zadałam.

— A więc, tak jest pani — rzekł szczerze młodzieniec — w istocie potrzebuję zajęcia i to bardzo pilno nawet.

— I czy panu dogodnym będzie każde zatrudnienie, byleby tylko przynosiło odpowiednie korzyści?

— O! pani! zawołał Ljonel. Chętniej wierzę że chętnie zgodziłbym się zająć się otenulicę z błota, abym mógł tylko uczciwie zapracować na utrzymanie ukochanych osób w domu.

— Masz pan zapewne młodą żonę a może i dzieci?

— Nie, pani. Szczęściem nie mam żony, któraby mi mogła wyrzucić ubóstwo. Osoby o których mówiłem są to moja matka i siostra.

— Sądzę że będę mogła ofiarować panu zatrudnienie korzystne, jeżeli tylko ono podobać się panu będzie.

— Oh, bądź pani spokojną — zrobię wszystko co

rozkażesz: O cóż więc idzie?

— Dowiedz się pan że mam brata, który tak samo jak pan jest malarzem. Otóż ten brat z którym kochamy się bardzo, podróżuje obecnie i nie przedk zapewne do kraju powroci. Zostawił on w domu mnóstwo szkiców i rysunków, które dla mnie, choćby tylko jako pamiątki, mają bardzo wielkie znaczenie. Pragnęłabym abyś pan uporażdkował te wszystkie zbiory i oprócz tego przejrzał i ukolekjonował wielką liczbę starych plócien, stanowiących dawniej galerję obrazów w zamku mojego ojca. Będziesz pan miał wiele zajęcia, lecz nasz zamek jest obszerny i wygodny — a czasu panu nie brak. Sądzę że ojciec mój zezwoli na to moje żądanie i wezwie pana do nas w tym celu. Tymczasem, oto moja karta.

I dobywszy z przeslicznego z kości słoniowej pugilaresu swój bilet wizytowy, podała go młodzieńcowi.

— Ljonel spojrział na kartę i wyczytawszy na niej:

Pani Godwin

Wilmington, hrabstwo Herts.

Zadrzał i cofnął się mimowoli od swojej pięknej protektorki.

Musił pan znać nazwisko mojego ojca — rzekła mu ona. Cały Londyn zna przecież bankiera Godwina.

Ljonel chciał zdobyć się na jakąś odpowiedź, lecz jąkał tylko niezrozumiałe dźwięki.

datkowej ad 1-mo w stosunku 33% podatku podymnego dopełniać będzie Kasa Ekonomiczna; pobór opłaty dodatkowej ad 2-do w stosunku 50% opłaty patentowej Kasa Poborowa Pomocnicza. O zarządzeniu przeto takowem Magistrat zawiadania niniejszem właściwe strony interesowane.

Warszawa.

dnia 13 (25) Czerwea

Wybory z miast i izb handlowych w Niższej Austrii do sejmiku tej prowincji, miały takiż sam rezultat, co wspomniane przez nas poprzednio wybory z gmin wiejskich tejże prowincji, to jak wypadły na korzyść liberalnych, ale odcienia wiernego konstytucji, co zresztą poprzednio było przewidywane. W samym Wiedniu pomiędzy innymi zostali wybrani dwaj byli ministrowie: dr. Brestl i dr. Giskra, a z innych znakomitości p. Kuranda, dr. Glaser, Mayerhofer i t. d.

W Belgji, na zgromadzeniu stowarzyszenia zachowawczego, w którym uczestniczyło wielu znakomitszych członków senatu i izby deputowanych, przyjęty został program uznający konieczność bezwzględnego przystąpienia do reformy wyborczej, w duchu znacznego rozszerzenia prawa głosowania, zmniejszenia ciężarów wojskowych i niżenia podatków. Program ten niczem się nie różni od dawnego programu liberalnych, stronnictwo zachowawcze zatem nie było zdolne, niczem ważniejszym uwydatnić swej odrębności. *Journal de Bruxelles*, organ klerykalny, zgadza się na ten program ale z zastrzeżeniami. Przystając na rozszerzenie prawa głosowania, przeciwny jest rewizji paktów organicznych; zgadzając się na zmniejszenie ciężarów wojskowych, zastrzega aby nie tknięto się obecnej organizacji armji, aż po scisle i zarazem patriotycznym zbadaniu tego przedmiotu.

Niewiadomo czy gabinet wielko-brytański będzie równie szczęśliwy z bilem wychowania, jak był szczęśliwy z innymi bilami, które zdołał przeprowadzić w parlamencie, i czy bil ten osłabiając jego stanowisko, nie przyczyni się do jego upadku. Gabinet, w skutku stawianych temu bilowi zarzutów stronnictwa zachowawczego, takie wprowadził do niego zmiany, iż nie jest wcale podobny do pierwotnego projektu. *Times* gani takie cofanie się gabinetu, chociaż przyznaje, że odjęcie szkołom charakteru wyznaniowego przeciwne jest przyzwyczajeniom i pojęciom kraju. *Daily News* dowodzi, że gabinet Gladstona popełnił ten ważny błąd, iż zbyt szybko chciał postępować

naprzód. Kwestja wychowania nie jest jeszcze dostatecznie dojrzała w opinji publicznej w Anglii, a następstwem tego musiało być wahanie się i cofanie tak gabinetu, jak i jego przeciwników w tej sprawie.

Według wiedeńskiego korespondenta *Karlsruher Ztg.*, gabinet ateński w skutku wspomnianej przez nas wspólnej noty Anglii i Włoch, popieranej przez inne mocarstwa, dał poznać zamiar powierzenia europejskiej konferencji misji załatwienia trudności, wynikłych z powodu sprawy marońskiej i już poczynił przygotowawcze kroki w celu skłonienia mocarstw do przystania na tę konferencję.

Według korespondencji z wyspy Kuby, właściwe powstanie tamtejsze zbliża się do końca, czego jawną wskazówką jest coraz częstsze wydalenie się przewódców powstania do Stanów Zjednoczonych. Wszelako uspokojenie wyspy Kuby nader jest odległe, gdyż szczątki band powstańczych przemieniają się na bandy rozbójnicze, które jeszcze są groźniejsze dla mieszkańców od powstańców. Małe potyczki z rozproszonymi oddziałami powstańców ciągle mają miejsce.

Stany Zjednoczone ciągle dążą do weilenia sąsiednich terytorjów i wyparcia, w duchu teorii Monroe, panowania europejskich państw w Ameryce. W tym duchu do waszyngtońskiej izby reprezentantów wniesiona została rezolucja w przedmiocie rozpoczęcia układów w celu weilenia posiadłości wielko-brytańskich w Ameryce północnej.

Wiadomości telegraficzne.

* Wiedeń, 23 (11) czerwea. W Wiedniu następujący deputowani wybrani zostali do sejmiku: Dr. Brestel, Dr. Giskra, Kuranda, Dr. Glaser, Dr. Mayerhofer, Ditmar, Reckenschuss, Tennebaum, prof. Suess, Dr. Willner, Stuedel, Klemm, burmistrz Dr. Felder, Löblich. Udział w wyborach był bardzo liczny. (*Wolff's T. B.*)

* Genewa, 22 (10) czerwea. Według wiadomości z prowincji, w Kalabrii mają znowu miejsce obecnie napady rozbójnicze i bandytyzm wzmagają się. (*Corr. Bür.*)

* Genewa, 21 (9) czerwea. Na odbytem dziś zgromadzeniu, chlebobawcy odmówili prowadzenia układów z komitetem kierującym świętowaniem. Mówią o rozciągnięciu świętowania do wszystkich fabryk. Panuje zupełna spokojność. — Wielka rada naukowska oświadczyła się wczoraj, 32 głosami przeciwko 31, za zupełnem oddzieleniem kościoła od państwa. — Aeronauta Godard, który odjechał balonem z Genewy z dwoma pasażerami, spuścił się pod Grenoble. Wycieczka ta odbyła się pod jak najpomyślniejszymi warunkami. (*Corr. H. B.*)

Wielki Boże! pomyślał. Więc ta młoda, uroczą dziewczica, której wdzięki oczarowały mnie prawie, która tak szlachetnie uczyła moją niedołą i pragnęła mi dopomóc — jest córką bankiera Godwina, smiertelnego wroga mojej matki!

Biedny młodzieniec nie wiedział co począć: z jednej strony czuł że nie wypada przyjmować pomocy od córki nieprzyjaciela jego rodziny — z drugiej znowu nie mógł przecież obrzucić znacznej istoty odmową protekcji, za którą jeszcze przed chwilą okazywał się jej tak wdzięcznym.

Stał więc niepewny i pomieszany, trzymając w ręku kartę wizytową panny Godwin, gdy ta ozwała się swoim harmonijnym i przenikającym do serca głosem:

— Czy mam tedy prosić ojca ażeby napisał do pana i przesłał mu swoje warunki? Czy pan się zgadza uporządkować prace mojego brata?

— Tak... jestem na usługi pani. Uczynię wszystko co się pani podoba! Odpowiedział zwyciężony młodzieniec.

— To bardzo grzecznie z pańskiej strony... A doład ojciec ma adresować swoje pismo.

Ljonel po chwili namysłu wymienił biuro pocztowe najbliższe od swego mieszkania.

Piękna Julja zapisała adres biura w swojej wytwornej notysce ołówkiem oprawnym w złoto i ozdobnym turkusem, a potem spytała jeszcze:

— A jakież pańskie nazwisko?

— Lewis Wilton — odrzekł młodzieniec znowu

po niejakiem wahanii.

Ljonel pojmował to dobrze że nie może wejść do domu bankiera Godwina pod własnym nazwiskiem — musiał przybrać fałszywe i czuł że tym sposobem w jego czyste dotąd życie wciska się kłamstwo i nieprawość.

To przekonanie zachmurzyło mu radość jakiej doznawał na myśl że jeszcze zobaczy Julję, że przez czas jakiś pod jednym z nią dachem przemieszkiwać będzie.

W kilka chwil potem, obiedwie damy wsiadły do przepysznego powozu, zaprzęzonego końmi krwi czystej i odjechały.

Ljonel poglądając za nimi, ani domyślał się nawet że gdyby nie pieniądze wydarte jego ojcu, córka Godwina nie rozpościerałaby się teraz w bogatym pojeździe ani by mogła mu ofiarować pomoc.

Bo wistocie, jakby na poparcie aksjomatu, że szatan pomaga występny, stało się tak naprawdę, że owe 20,000 funtów, złupione kapitanowi Westford, nie tylko że ocaliły bank Godwina od groźnego mu upadku, lecz wróciwszy mu zachwiany kredyt pozwoliły rozpocząć nowe spekulacje, które powiodły się cudownie prawie i na nowo wzniosły jego majątek.

Ljonel poglądał długo za znikającym mu z oczu powozem, a potem niezważając na deszcz udał się wolnym krokiem z powrotem do domu.

Nazajutrz, napróżno wmawiał w siebie że nie powinien ani przestępować progę domu Godwina, ani

* Berlin, 23 (11) czerwea. *Neue Preuss. Ztg* zaprzecza wiadomości podane przez gazety co do propozycji hrabiego Bismarcka w roku 1865 i 1866 w przedmiocie odstąpienia Szlezwigu na rzecz Danji. (*Wolff's T. B.*)

* Waszyngton, 21 (9) czerwea. W przedmiocie przyjętego przez izbę reprezentantów bilu Garfield'a, mającego na celu dalszą emisję banknotów narodowych za sumę 95 milionów dolarów, komisja finansowa senatu złożyła także sprawozdanie, lecz oświadczyła się przeciw takowemu. Skutkiem tego zarządzone zostało posiedzenie wspólne obu izb. — Powiadają, że bil Schenk'a w przedmiocie ukonolidowania długu państwa, nie zostanie załatwiony przez kongres podczas terażniejszej jego sesji. (*Tamże.*)

* Waszyngton, 21 (9) czerwea. W izbie reprezentantów p. Polind postawił rezolucję co do zawiązania układów dla przyłączenia posiadłości angielskich w północnej Ameryce. (*Corr. H. B.*)

(Deputacja). *Warsz. Dniw.* donosi, że na odsłonięcie pomnika dla byłego namiestnika w Królestwie Polskim generał-feldmarszałka księcia Warszawskiego, hrabiego Paszkiewicza Erywańskiego, przybyła do Warszawy deputacja, składająca się z dowódcy pułku pułkownika Szyszkina, jednego sztabs-officera, jednego ober-officera, podoficera i szeregowca od 36-go orłowskiego pułku piechoty imienia generał-feldmarszałka księcia Warszawskiego, hrabiego Paszkiewicza Erywańskiego. Zaszczyc przyjęcia deputacji pozostawiono pułkowi litewskiemu lejbgwardji, jako najstarszemu z pułków w okręgu.

(Cesarzski uniwersytet warszawski) zatwierdził w stopniu naukowych następujące osoby: 1) w stopniu magistra nauk historyczno-filologicznych byłej warszawskiej szkoły głównej: Szymona Tadeusza (2-ch imion) Włoszka, Tytusa Swiderskiego, Bonifacego Dziadulewicza, Stanisława Mieczyskiego, Bronisława Chlebowskiego, Władysława Podbielskiego i Adama Antoniego (2-ch imion) Kryńskiego; złożoną przez tego ostatniego na wspomniany stopień rozprawa, pod tytułem: „O dźwiękach nosowych w językach słowiańskich”, uznana została przez fakultet historyczno-filologiczny za bardzo zadawalną, i na wniosek fakultetu będzie wydrukowana w *Uniwersyteckich Wiadomościach*, jako praca całkiem poważna i przedstawiająca niewątpliwe zalety; 2) w stopniu magistra nauk naturalnych byłej warszawskiej szkoły głównej: Mikołaja Malhomme; 3) w stopniu naukowo-służbowym lekarza powiatowego, lekarzy: Stanisława Brzozowskiego i Tymoteusza Stępniewskiego; 4) w stopniu prowizora farmacji: Jana Dowsina, Felicjana Ryłskiego, Jana Smyjewskiego i Edmunda Striebla; 5) w stopniu aptekarskiego pomocnika: Tadeusza Slotwińskiego, Henryka Migurskiego, Romana Rzęczykowskiego, Stanisława Maślowskiego, Stefana Szymońskiego, Piotra Emiljana (2-ch imion) Ślaskiego, Henryka Hennemana i Jana Pisulewskiego. (*Warsz. Dniw.*)

(Uroczystości). Z powodu ukończenia roku szkolnego, jak donosi *Warsz. Dniw.*, w pierwszych warszawskich gimnazjach odbędą się akty

przyjmować dobrodziejstw od jego córki... Jakas siła nieprzeparta ciągnęła go w to zaczarowane koło a może też palec Boży chciał ażeby syn zamordowanego Harley'a wszedł do domu w którym spotka ślady krwi ojca...

W dwa dni po spotkaniu z Julją, Ljonel udał się do biura pocztowego, które jej wskazał i zastał tam list od bankiera w następujących wyrazach:

Panie!

Z rekomendacji mej córki i na jej żądanie, mam zaszczyt uwiadomić pana, iż szczęśliwym będę zatrudniając go przez kilka tygodni w mojem letnim mieszkaniu, gdzie raczysz się pan zająć uporządkowaniem szkieł, pozostawionych przez mojego syna. Ofiaruję panu za to, oprócz wszelkich wygód, pięć gwinej na tydzień.

Mam powód spodziewać się że pan raczysz mi wskazać jakas osobę szanowną, która zaświadczy o godnej szacunku osobistości pańskiej.

Wielce panu obowiązany,
Rupert Godwin.

Wilmington
w hrabstwie Herts.

ROZDZIAŁ XVII.

Ljonel uległ wpływowi czarującego wspomnienia Julji i po długiej z samym sobą walce, postanowił jednak udać się do Wilmigdonu. Jakoż natychmiast odpisał bankierowi że propozycje jego przyjmuje.

(d. c. n.)

uroczyste: w męzkim 17 (29), a w żeńskim 18 (30) b. m. Z tego powodu dyrektor pierwszych gimnazjów zaprasza rodziców, krewnych i opiekunów dzieci kształcących się w tych gimnazjach, jak również wszystkie osoby interesujące się wychowaniem i nauką dzieci w gimnazjach, na wspomniane akty uroczyste, mające się rozpocząć o godzinie 12-ej z południa w dniach wyżej wskazanych.

(Roskie towarzystwo dobroczynności). *Warsz. Dniem*, zamieszcza następujący wykaz wpływów do kasy tegoż towarzystwa od 5 maja do 9 czerwca r. b., a mianowicie: 1) składek od członków: a) za czas od 6 maja 1869 do 6 maja 1870 roku od E. S. Karcowowej 6 rsr., od księżniczki W. G. Golicyńskiej 6 rsr., od I. I. Bartolomeja 6 rsr.; b) za czas od 6 maja 1870 r. do 6 maja 1871 r. od członka honorowego I. I. Fundukleja 6 rsr., od członków rzeczywistych: T. J. Golikowa 6 rsr., E. W. Golikowowej 6 rsr., M. J. Jarockiego 6 rsr., T. T. Wittego 15 rsr., M. E. Wittowej 10 rsr., A. A. Popowa 6 rsr., E. P. Sosnowskiej 6 rsr., W. I. Dżakonowa 6 rsr., A. P. Dżakonowowej 6 rsr., K. K. Schuberta 6 rsr., E. S. Karcowowej 6 rsr., protojeraja A. S. Metaniewa 6 rsr., księdza A. Gołubcowa 6 rsr., księdza T. Lewaszewa 6 rsr., W. W. Wiłujewa 6 rsr., S. J. Wiłujewowej 6 rsr., A. J. Słuczewskiej 6 rsr., M. J. Zajcowa 6 rsr., A. L. Stefanowicza 6 rsr., N. P. Awenarjusa 6 rsr., A. J. Kuzniczewa 6 rsr., N. E. de Saint-Laurent 6 rsr., I. G. Michniewicza 6 rsr., N. O. Michniewicza 6 rsr., W. O. Teodorowicza 6 rsr., barona N. J. Meller-Zakomelskiego 6 rsr., baronowej S. M. Meller-Zakomelskiej 6 rsr., M. M. von Bulmeringa 6 rsr.; od członków ofiarodawców: A. M. Tinkowa 6 rsr., M. P. Fedorenki 6 rsr., N. A. Griszina 6 rsr., S. J. Pustoszkinowej 6 rsr., G. G. Szerszeniewicza 6 rsr., I. A. Michniewicz 6 rsr., A. S. Allera 6 rsr.; 2) różnych wpływów: od okręgowego zarządu artylerji warszawskiego okręgu wojskowego, ofiarowane przez p. Malowańczyka 50 rsr.; podniesionych z banku polskiego i przeznaczonych na wsparcie dla ochrony Marijskiej z 5-cio kopiejkowego dodatku do ceny biletów na teatralnej innej przedstawienia 200 rsr.; od M. A. Patkulowej, zebranych w skarbonce 15 rsr. 25 kop.; od P. J. Weinberga 10% z sumy zebranej po odciążeniu kosztów z wieczoru, danego przez niego w sali ruskiego klubu w dniu 27 maja, 25 rsr.; od A. S. Muchanowa za 200 biletów byleż loterji na korzyść ochrony Marijskiej, wziętych przez p. Dubeltową, 50 rsr.; od dłużnika towarzystwa, na rachunek przypadającej od niego należności 5 rsr.; zwrócono z powodu niewydatkowania w skutku zmiany okoliczności 1 rsr. 24 1/2 kop.; — razem 593 rsr. 49 1/2 kop.

(Ceny zboża i innych produktów). Podług dostarczonych nam wiadomości z dnia 10 (22) czerwca r. b., przez gubernatora warszawskiego, ceny zboża i innych produktów w ciągu miesiąca maja, na głównym targu gubernji warszawskiej, w mieście powiatowem Włocławsku, były następujące: za czwart pszenicy w większych partjach płacono rs. 9 k. 60, w mniejszych rs. 9 k. 94 1/4, za czwart maki pszennej w mniejszych partjach, gdyż zakupów w większych partjach w ciągu miesiąca maja nie było, rs. 11 k. 44; za czwart żyta w mniejszych partjach rs. 7 k. 3, w większych partjach rs. 6 k. 80, za czwart maki żytniej w mniejszych partjach, gdyż zakupów w większych partjach w ciągu powyższego miesiąca nie było, rs. 7 k. 28, za czwart owsa w mniejszych partjach rs. 4 k. 6, w większych rs. 3 k. 80, za czwart jęczmienia w mniejszych partjach rs. 5 k. 19 1/3, w większych rs. 5. Ceny innych ważniejszych artykułów żywności w ciągu tegoż miesiąca były następujące: za czwart buraków w mniejszych partjach płacono rs. 1 k. 70, kartofli również w mniejszych partjach rs. 1 k. 95, za pud mięsa wołowego rs. 3 k. 60, a za funt k. 9, za pud ryb świeżych rs. 7 do 9, a za funt k. 17 1/2 do 22 1/2, za pud soli rs. 1 k. 10, za wiadro okowity rs. 4 k. 12, za wiadro wódki 48-ej próby Trallesa rs. 2 k. 94 1/2, za szeń półkubiczny drzewa płacono rs. 6 k. 50; za pud żelaza tak w sztabach jak w wiążkach rs. 2.

(Murjerek). Wczoraj w Warszawie, o ledwie że nie tyle obchodzono imienin co na święty Józef—albowiem niezawodnie, zaraz po Józefach najwięcej jest Janów w Warszawie, a jeśli św. Józef ma ten przywilej iż wśród wielkiego nawet postu, bawić się, ba! i żenić nawet pozwala, to znów św. Jan przypada po jarmarku wehnianym, po którym zawsze jakos bawić się wygodniej...

Musimy tu jednak zrobić społeczeństwu „pokorną” jak mówi Sołoducha, uwagę, że obchodzi ono zazwyczaj tych tylko patronów, których imiennicy na świecie, mogą przy tej okazji sute zastawić stoły lub posiadają jakąś władzę czy potęgę, przed którą kłaniać się nie zawadzi;—imiennicy ludzi gołych lub bez znaczenia, choćby najzaczniejszych nawet, przechodzą niepostrzeżenie, chyba w ich otoczeniu ro-

dzinnem—a i to jeszcze! Tak więc, każdy z solenizantów mających dobrze opatrzoną kieszeń i piwnicę, może być pewnym że mu nigdy w dzień imienin, urodzin, czy na nowy rok, winszujący nie chybią... Czy zaś życzenia ich są szczerze lub nie, czy pochodzą z serca lub z żołądka, o to się troskać nie warto, bo każdy człowiek rozumny i doświadczony wie przecie o tem, że ludzie sami sobie tylko i potrzebnym sobie, dobrze życzą—po za tym zaś egoistycznym pierścieniem reszta ludzkości jest dla każdego galerją, płacącą za wyprawiane przez niego w życiu sztuki lub podziwiająca jego sprytnie w stosunkach życia koziołki... Szczęściem że oprócz rozumnych i doświadczonych są jeszcze i prostaczkowie na ziemi, którzy nosząc obok zegarka i serce także, doznają na prawdę słodkich uczuć przyjaźni, i miewają istotną dla drngich czułość, a nawet czasem, dziwacy! gotowi w czemś dopomóc bezinteresownie bliźniemu!

Ale od takich uczuciowo-sarkastycznych aforyzmów przejdźmy na faktyczną drogę.

Faktem jest wczorajszy dzień ciepły i pogodny od rana do nocy; faktem i to że potrafił zgromadzić około tysiąca osób w Dolinie Szwajcarskiej i że napelniał wszystkie ogródki śpiewające, dramatyzujące i kankanujące, głównie zaś Eldorado i Alhambra—te dwa uprzywilejowane w bieżącym sezonie miejsc.

— Ze świata artystycznego nie mamy wiele nowin. Przedstawienie „Sinobrodego,” zapowiadane na dzień dzisiejszy, odłożono do wtorku, a letniego teatru w ogrodzie Saskim bynajmniej „szkłem wodnym” pociągają nie myślą, jak się o tem z pewnego dowiadujemy źródła.

— Jedyną poważną z artystycznego świata wiadomość o jutrzejszym popisie wychowawców i wychowanie konserwatorjum tutejszego w resursie obywatelskiej, na który wiele zaproszono osób, poprzednio już zamieściliśmy, dziś zaś podajemy szczegółowy program tego popisu, tem potrzebniejszy, że oddzielnie drukowanych programów nie będzie. Otóż program ów jest następujący: Część I. 1. Ustęp z Oratorium „Judas Machabejczyk” Haendla, wykona klasa chórowa męzka i żeńska, profesora Studzińskiego. 2. Rondo z koncertu na fortepjan (in A major), Hummla, z towarzyszeniem drugiego fortepjanu i instrumentów smyczkowych, wykona p. Teresa Jakóbowicz, z klasy profesora Strobla. 3. a) Sternlein, romans Kückena, odśpiewa panna Jadwiga Groth, b) Arję z opery „Wesele Figara”, Mozarta, odśpiewa Mieczysław Herbowski, c) romans z opery „Faust” Gounoda, odśpiewa panna Tekla Szaflander, z klasy profesora Ciaffiego. 4. Introdukcyjne i Rondo z koncertu, F. Kalkbrenera, wykona na fortepianie z towarzyszeniem instrumentów muzycznych, panna Wanda Kątska, z klasy profesora Strobla. 5. a) Arję z opery „L. Lombardi” Verdiego, odśpiewa panna Janina Jankowska, b) „La Rondinella”, balladę Campany, z towarzyszeniem chóru odśpiewają panny: Paulina Friedrich i Stanisława Segedy, c) Perche, romans Campany, odśpiewa panna Kazimiera Kwiatkowska, z klasy profesora Ciaffiego. 6. Allegro z koncertu (in D major) Kreützera, wykona na skrzypcach z towarzyszeniem instrumentów smyczkowych, Boguchwał Michalski, z klasy dyr. Kątskiego. Część II. 1. Andante i Finale z pierwszego koncertu Mendelsohna Bartholdy, wykona na fortepianie z towarzyszeniem instrumentów smyczkowych panna Gabrjela Węclawowicz, z klasy profesora Kani. 2. a) Arję z opery „Edyp w Colonie” Sacchini’ego, odśpiewa Stanisław Gabel, b) arję z opery „Maria di Rohan” Donizetiego, odśpiewa panna Helena Szelizka; c) Ave Maria Marchetti’ego, odśpiewają panny: Janina Jankowska, Zofja Macińska, Marja Bagińska, Marja Kilenin, Marja Szczycińska, Kazimiera Kwiatkowska, Hipolita Sulżyńska, Jadwiga Grot, Helena Szelizka, Wanda Połubińska, Tekla Szoffander, Paulina Friedrich, Stanisława Segedy z klasy profesora Ciaffiego. 3. Preludium na skrzypce J. S. Bach’a, wykonają z towarzyszeniem fortepjanu: Boguchwał Michalski, Antoni Maruszewski, Władysław Horalek, Władysław Rzepko, Aleksander Gromski, Herman Skalmer i Jeremjasz Wizenberg, z klasy dyrektora Kątskiego. 4. a) Toccata (in B. maj.) Clementi’ego, na fortepianie wykona Antoni Sygietyński; b) Allegro Vivacissimo Scarlatti’ego, na fortepjan układu Tausig’a, wykona Tomasz Brzezicki; c) Finale z Koncertu Włoskiego na fortepjan (solo), Romans i Etude na fortepjan Hensel’a z towarzyszeniem drugiego fortepjanu, układu autora, wykona panna Barbara Saenger, z klasy profesora Strobla. 5. a) Prolog z opery „Romeo i Julja” Gounoda; b) Marsz Cherubini’ego, wykona klasa chórowa męzka i żeńska, profesora Studzińskiego.

— W ogrodzie botanicznym i przed gmachem gabinetu zoologicznego, kwitną obecnie dwa jedyne u nas okazy rzadkiego i pięknego drzewa zwanego „oliwnikiem wązkolistnym,” inaczej „wierzba pachnąca.” Woń oliwna tych drzew jest tak silna, że na znacznej do koła przestrzeni czuć się daje.

— Posłańcy publiczni, rozszerepili się na kilka odcieni; oprócz zwykłych, specjalnych, widzieliśmy przybranych w też same insygnja roznosiciele gazet, a teraz mają je przywdziać i i tragarze podlegli temuż zarządowi, a mający być czynnymi przy zbliżającej się rumacji z początkiem przyszłego kwartału.

— Onegdaj z banhofu kolei żelaznej petersburskiej, wyszło mnóstwo wozów naładowanych kaszą przywiezioną tu tą samą koleją! Z tego się pokazuje że warszawianie dużo kaszy jedzą lecz robić jej sami nie umieją.

— Ze jarmarki, przy rozszerzaniu się komunikacji, tracą coraz bardziej swoje dawne znaczenie, nowym tego powodem stał się świętojański jarmark łowicki, gdzie oprócz fornalskich koni i owiec poprawnych, nic nie było. Zauważano jednak iż było dochodziło tam cen ogromnych — jednakże pokupu na nie nie było.

— Kanał augustowski, który stanowi główną a tak użyteczną arterję komunikacyjną w tej części kraju — obecnie naprawiać zamierzają; o ile wiemy, zarząd komunikacji wyznaczył już rubli 3,200 w tym celu. Oprócz tego przystąpić mają niebawem do restauracji dróg zwirowych i mostków, w powiatach: zamostkim, lubelskim, radomskim, łaskim, kieleckim, brzeskim, warszawskim, łomżyńskim i marjampolskim.

— O ile nam wiadomo, w pierwszej połowie przyszłego miesiąca mają być ogłoszone nagrody przyznane wystawcom przez przysięgłych petersburskiej wystawy.

— Na tegorocznych wycieczkach konnych we Lwowie, wszystkie pierwsze nagrody zdobyły konie hr. Stefana Zamojskiego—nazwiska tych tryumfatorów czworonożnych są: Chassepot, San, Sygnal i Koncesja.

— W skutek zaprowadzenia małżeństw cywilnych we Francji, poczynają coraz częściej zawierać się także małżeństwa pomiędzy chrześcijanami a żydami.

— Niedawno w jednej z gazet francuzkich, umieszczono następujące ogłoszenie:

„Przeznacza się 20,000 franków nagrody lekarzowi, który będzie tak zręcznym iż potrafi zrobić jednookim hrabiego X.

Rozumie się, że doktorzy z całego departamentu zjechali się do zamku pana X.—lecz wkrótce wszyscy wyszli ztamtąd zniechęceni.

„Jako?” zapytał ktoś jednego z nich. „Czyliż to rzecz tak trudna zrobić człowieka jednookim?”

„Naturalnie”, odrzekł zapytany, „jeżeli zwłaszcza ten człowiek jest, jak hrabia X., ślepym na obadwa oczy.

— W dniu onegdajszym, w cyrkule Łazienkowskim, w domu pod Nr. 1653, Marjanna Nowińska, służąca, z niewiadomej dotąd przyczyny, poderzła sobie nożem gardło, lecz nieszkodliwie. Nowińska odesłana do szpitala Dzieciątka Jezus, a ze strony policji zarządzone dochodzenie przyczyny zamiaru samobójstwa.

— Karol Podgurski robotnik, z domu Nr. 53, będąc odesłany na kurację do szpitala św. Rocha, w takowym zaraz zmarł. O czem w celu wyprowadzenia śledztwa zawiadomiono sąd.

(P o g o d a). Dziś rano niebo zachmurzyło się i padał niewielki deszczyk przy 14,5 stopniach ciepła. Barometr trzyma się na zmiennej pogodzie. — W srode, 10 (22) czerwca, było: u nas w Warszawie + 11,2°, w St. Petersburgu + 12,3°, w Odesie + 12,8°, we wtorek, 9 (21) b. m. było: w Sewastopolu + 17,6°, w Konstantynopolu + 16,8°, w Paryżu + 14,4°, w Rzymie + 16,8°, w Civita-Vecchia + 19,2°.

* *Kursa monet zagranicznych w Warszawie.*
Za talar wczoraj rs. 1 kop. 15 1/2 dziś rs. 1 kop. 16 1/2.
Za frank „ „ „ 31 1/2 „ „ „ 31 1/2.
Za złoty ref. „ „ „ 63 1/2 „ „ „ 63 1/2.
NB. Wiadomość ta nie pochodzi z urzędowego źródła i może tylko służyć za wskazówkę.

(Muzeum ruskie na wystawie). Czytamy w gazecie *Golos*: Urządzenie muzeum ruskiego w gmachu wystawy, ma większe znaczenie, niżby się zdawało na pierwszy rzut oka. Jeżeli w ciągu kilku tygodni zdołano nagromadzić w samym tylko Petersburgu tyle godnych uwagi przedmiotów, charakteryzujących naszą sztukę ojczystą, to ileż ukrywać się musi skarbów sztuk pięknych, porzrzucających u osób pojedynczych, lub też chociaż nagro-

madzonych, to przechowywanych bez wieści po całej Rosji. W sali muzeum ruskiego widzimy dwa przykłady działalności prywatnej na polu gromadzenia przedmiotów sztuki narodowej, skierowanego do pewnego celu: p. Prochorow udzielił część swoich zbiorów ubrania, bielizny, strojów na głowę i sprzętów używanych przez prosty lud, oraz sprzętów kościelnych; ksiądz N. G. Bogosłowski przywiózł część przedmiotów, nagromadzonych przez niego w ciągu siedmiu lat i stanowiących obecnie pierwsze muzeum ziemskie w Nowogrodzie. Przedmioty należące do p. Prochorowa (około 800 numerów) nabyte zostały przez towarzysza prezydenta akademii sztuk pięknych, Wielkiego Księcia Włodzimierza Aleksandrowicza i przeznaczone zostały na podarunek dla muzeum starożytności ruskich przy tejże akademii. W zbiorze tym na szczególną uwagę zasługują rękawiczki haftowane, na których, jak wiadomo, wyobrażane bywają rozmaite zwierzęta i ptaki, które odgrywały rolę w podaniach pogańskich słowian północnych, oraz ubrania na głowę, dla kobiet zamężnych z zatylnikami i dla pańien z wstążkami i z siatkami z nawlekanych pereł i perłowej macicy, spadającymi nieraz do połowy twarzy, które to ubrania weszły w użycie zapewne w okresie mongolskim i za wzór dla których posłużył strój muzulmański. Większa część tych ubrań na głowę, haftowanych złotem, perłami i drogiemi kamieniami, nie odznacza się pięknymi kształtami, z wyjątkiem wszelakoż koron panienskich, *massiv* lub *à jour*, z szerokimi wstążkami z lamy złotej i srebrnej i z materij jedwabnych; haft zresztą jest wszędzie bardzo wyraźny, zwłaszcza na koszulkach, przednia część których zahaftowana jest całą gałązkami z liśćmi owalnymi. Piękne są także niewielkie koronki dubeltowe, pod które podkładano folię kolorową; koszule kobiece (dla mężatek) robione były także z koronek. Bardzo oryginalne są chustki atlasowe, złożone nakształt tych chustek, które noszą na głowie nasze kupcowe, z końcami rozpuszczonymi; na zakładce górnej i na zakładkach bocznych wyhaftowane są bardzo piękne kwiaty z pereł i kamieni. W gubernij riazkańskiej i w graniczących z nią guberniach natrafia się na szczególny kokosznic (ubranie na głowę), przednia część którego przypomina kask pułku pawłowskiego; tylko środek przecięty jest pod kątem ostrym, boki którego zdobią czóło; z tyłu ubranie to ściągnięte jest materją jedwabną. Wspomnieć jeszcze należy o bojarskiej czapeczce żeńskiej z aksamitu amarantowego, haftowanej złotem i bramowanej sobolem, z uszkami. Z sukien żeńskich zwrócić należy uwagę na ferezy czyli suknie bez wcięcia w staniku (sarafany), obszyte galonem złotym i zapinane na guziki *à jour*; koszule letnie z haftem na ramieniu i z bardzo pięknymi koronkami; suknie (sarafany) z kacawekami z grubej materji jedwabnej, oraz z lamy, pół lamy i materij konopnych; fartuski haftowane i koronki, na jednej z których wyhaftowane są wielki orzeł dwugłowy, ptaki latające, jeźdźcy, damy w strojach z czasów Cesarzowej Elżbiety, oraz stojący obok nich murzyni, którzy na starych portretach pięknych dam wyobrażani byli nieraz tuż obok, dla kontrastu. Do zbioru tych sukien i ubiorów dołączono kilka akwrel, wskazujących sposób układania rozmaitych części ubrania, oraz manekin kobiety w ferezy i koszuli haftowanej, siedzący przy kołowrotku z drzewa dębowego, z przesliczną ławeczką *à jour* w kształcie piramidy, utworzonej z małych luków; tuż rzędem stoi proste łóżko włościańskie z pościelą i rękawicami. Z pomiędzy akwrel wspomnieć należy o kopji z akwreli spólczesnej, wyobrażającej pochod uroczysty poselstwa Jana Groźnego do cesarza niemieckiego. W liczbie przedmiotów użytku domowego znajdują się kufarki metalowe, garnki, rozmaite naczynia, łańcuszki, grzebienie. W osobnej witrynie znajduje się zbiór kołczyków, guziczków filgranowych dętych, emaljowanych i z pereł, zapinki do książek, krzesiwko z zorebką z paciorków na hubkę i krzemien, kałamarz do noszenia u pasa. W oddziale rzeczy kościelnych zbioru Prochorowa zasługują na uwagę obrazy szkoły moskiewskiej i grecko-nowgorodzkiej, która wydała najlepszych malarzy obrazów w ciągu XIV i XV wieku; w rzeczy samej, wyobrażenia świętych na starożytnych obrazach nowgorodzkiej są daleko piękniejsze, niż na innych naszych obrazach starożytnych, w których, z takim fanatyzmem nietylko wyląciano wszystko co jest pięknem, lecz nawet jak gdyby umyślnie defigurowana była postać ludzka. W oddziale tym jest wiele krzyżów srebrnych, oraz łańcuszków mosiężnych i stali, rzeźby na drzewie i tablice drewniane sztychowane z XVII wieku; chorągiew haftowana z czasów Jana Groźnego, z napisem ruskim: „Chorągiew tę fundował książę Jan

Piotrowicz Uchtomski”, rozmaite obrazy zamykane i bardzo delikatnej roboty niewielki krzyż kościelny *à jour* w oprawie srebrnej.

* (Starowiercy). *Gaz. djecez. Litew.* donosi o dążności starowierców w północno-zachodnim kraju do wyznawania jednej wiary. Dążność ta rozpoczęła się jeszcze przed rokiem 1868, pod wpływem znanego Pawła Pruskiego. Do sp. metropolity Józefa starowiercy ze wsi Karaiszek zanieśli podanie o życzeniu przyłączenia się do kościoła, z prośbą o urządzenie parafji i wyświęcenie kapłana z ich grona. W roku zeszłym zanieśli także podania starowiercy z miast Kowna i Nowoaleksandrowska. Dla nowoprzyłączonych utworzono trzy parafje, do których kapłani zostali wyświęceni; na urządzenie cerkwi i lokalów dla duchowieństwa asygnowano wsparcie 5,000 rs.

* (Zgromadzenie drukarzy). Dnia 10 maja odbyło się zgromadzenie pełnomocników kasy drukarzy w Petersburgu. Po sprawdzeniu rachunków z upłynionych czterech miesięcy (od 1 stycznia do 1 maja 1870 r.) stan kasy okazał się następujący: przychód wraz z rezydentami wynosił 1,534 rs. 2 k., rozchód 1,443 rs. 5 k. W kasie do 1 maja znajdowało się 5,614 rs. 97 k. Pozostało do 1 maja roz pożyczonych członkom 1,024 rs., z których do 1 stycznia pozostawało 955 r., udzielono nowych pożyczek 345 r., wypłacono 276 r.

* (Pożar). *St. Pet. Wied.* pod dniem 5 czerwca donoszą z Kijowa: Wczoraj, koło godziny 6-ej z południa, na ulicy małej Szyjanowskiej, na Peczerskim, ukazał się gęsty dym, a następnie ogień; na ulicach tłumy ludu ze starego Kijowa pobiegły na miejsce pogorzelej, dokąd także udała się i straż ogniowa. Pomimo ratunku mieszkańców i straży ogniowej aby zagasić palący się dom, ogień przy mocnym wietrze rozszerzył się na całej ulicy małej Szyjanowskiej, przenosił się na Wielką i w półtorej godziny zniszczył około 85 domów; cały cyrkul stał się kupą ogorziałych rozwalin. Miejscowość ta zabudowana była drewnianymi domkami, jeden koło drugiego; większa część tych domków, należących do biednych właścicieli, nie była ubezpieczoną, tak, że wielu właścicieli pozbawionych zostało środków utrzymania i mając liczne rodziny znajdują się w nader smutnym położeniu. Niektórzy z mieszkańców zdołali wynieść swe ruchomości, z którymi stoją na placach do tej chwili, a wielu pozostało tylko wtem co mieli na sobie. Spaliła się jedna kobieta, i jak słychać, dwoje czy troje dzieci. Jakkolwiek straż ogniowa i kilka kompanij wojska starają się przeciążyć szerzenie się ognia, ale dziś przy mocnym wietrze ogień może się wznowić i zagrażać całemu Pieczersku, gdzie zabudowania po większej części są drewniane i skupione.

* (Tyfus). Na początku marca w powiecie siuckim, objawił się tyfus, który przybrał charakter epidemiczny; podług doniesień urzędowych, choroba ta grasowała z początku pomiędzy włościanami, a następnie przeniosła się do konsystujących w tej miejscowości kozaków, którzy z tego powodu przeszli w inne miejsce. (*St. Pet. Wied.*)

* (Teatr serbski). Niedawno dworski teatr w Belgradzie, udał się do dyrekcji czeskiego ziemskiego teatru w Pradze, z prośbą o nadesłanie mu całkowitego wykazu oryginalnych czeskich oper, trajedij i dram; zarazem prosił o zakomunikowanie warunków, na jakich sztuki te mogą być przedstawiane w teatrze serbskim. Dyrekcja teatru czeskiego, jak donoszą gazety pragskie, chętnie spełniła oba te życzenia.

* (Wybory). Wybory do sejmiku niższo-austriackiego odbyły się 22-go b. m. w miastach i izbach handlowych. Podług telegramu z Wiednia, zwycięstwo w stolicy odniosło po większej części stronnictwo tak zwanych starych, t. j. wiernych konstytucji. (*Nordd. A. Z.*)

* (Mazzinisci). Z dokumentów dyplomatycznych, które będą złożone w izbach austriackich okazuje się że w początkach maja miały napaść na Istrię oddziały ochotników mazzinistowskich. Rząd włoski postąpił sobie przy tej okoliczności z jak największą prawością. Uprowadził on o tem rząd austriacki, i sam przedsięwziął konieczne środki dla przeszkodzenia dojściu do skutku tej napaści. Projekt spełził na niczem, ale wiarogodne wiadomości dowodzą, że powzięty on był na serio. Dziś w Istrii wszystko jest spokojne i oddziały ochotników, które miały działać, zostały rozpuszczone. (*La Patr.*)

* (Kolej przez górę św. Gotarda). De-

pesza z Berlina donosi, że pełnomocnicy szwajcarski, włoski i związku północno-niemieckiego podpisali umowę nadającą protokołowi spisaniem w Bernie co do linii przez górę św. Gotarda, moc obowiązującą. Termin wyznaczony dla zobowiązań materialnych co do wypłaty subwencji, który blizkim był przypadnięcia, odroczone został do 31 stycznia 1871 r. (*La Fr.*)

Francja.
* (Cenzura dzienników). Komisja zajmująca się prawem wprowadzania dzienników zagranicznych do Francji postanowiła, jak mówią, pozwolić na przywóz bez cenzury dzienników do Francji ogłaszanych tylko w językach zagranicznych. Co zaś do dzienników wydawanych za granicą w języku francuzkim, takowe mają być nadal składane cenzurze przed ich wydaniem z poczty. (*La Fr.*)

* (Obawy nieurodzajów). Obawy, do jakich dała powód susza i do rozszerzenia których przyczyniły się wiadomości ogłaszane przez dzienniki, zaczynają powoli znikać. Ostatnie wiadomości otrzymane z Paryża donoszą, że klęska nie będzie znowu tak wielką jak przez chwilę tego się obawiano. Na poparcie tego zdania służy znaczne i ciągle obniżanie się w ostatnim tygodniu cen zboża i maki. (*Nordd.*)

* (Sprzedaż koni). *Français* utrzymuje, że minister wojny kazał sprzedać wiele koni z powodu suszy i braku paszy, do którego to środka zmusiła go ogólna odmowa rolników niechęcych wziąć ich na utrzymanie. (*La Fr.*)

Włochy.
* (Obchód rocznicy). *Univers* podaje mowę mianą przez papieża w dwudziestą piątą rocznicę od czasu jego na tron wstąpienia. Dziwnie brzmi w tej mowie zrobiony przez papieża podział sztyldwachów kościoła, t. j. biskupów, na trzy kategorie, stosownie do okazanej przez nich większej lub mniejszej czujności i przychylności. W końcu ojciec św. udzielił błogosławieństwo apostołskie wszystkim trzem kategorjom, ostatniej atoli z nich w nadziei jej poprawy. (*Nordd. A. Z.*)

Hiszpanja.
* (Powstanie na wyspie Kubie). Na skutek energii rozwiniętej w ostatnich czasach przez wojska hiszpańskie, powstanie na wyspie Kubie zbliża się obecnie do końca. Jedną z najniezawodniejszych oznak w tym duchu jest coraz częstsze opuszczanie tej wyspy przez przewódców powstania i szukanie przez nich schronienia w Stanach Zjednoczonych. Ostateczne atoli uspokojenie wyspy Kuby nie prędko jeszcze nastąpi; przygotować się trzeba tam na takież położenie rzeczy, jakie trwały przez długi czas w Abruzzach; powstanie polityczne przeobrazi się na bandytyzm, co już nawet przyszło częścią do skutku. W niektórych okolicach wyspy Kuby, pobyt na wsi jest na teraz całkiem niebezpieczny i nawet niemożliwy. Małe utarczki z bandami rozproszonymi miewają miejsce codziennie. (*Nordd. A. Z.*)

Grecja.

* (Sprawa maratońska). Donoszono niedawno, że Anglja i Włochy zamierzały wystosować do Aten notę wspólną w sprawie maratońskiej, poczem dodano do tego wiadomość, że nota pomieniona pochwaloną została przez inne mocarstwa. Obejmowała ona oświadczenie, że udzielone dotąd przez Grecję zadosyćuczynienie i środki przedsięwzięte przez rząd grecki dla zapobieżenia powtórzeniu się takichże wypadków, nie są zadowolniające, i że przeto oba rządy oczekują na dalsze komunikacje gabinetu ateńskiego w tym względzie. Obecnie korespondent wiedeński pisze do *Karsbr. Ztg.*, że skutkiem tego rząd grecki dał poznać zamiar oddania trudności wynikłych na skutek sprawy maratońskiej pod rozstrzygnięcie konferencji europejskiej, i że już porobił kroki przygotowawcze dla skłonienia mocarstw do zwołania takiej konferencji. (*Nordd. A. Z.*)

Belgja.

* (Program stronnictwa konserwatywnego). Stronnictwo konserwatywne w Belgji, po pierwszym zdziwieniu, jakiego doznało ono samo na skutek swego ostatniego zwycięstwa wyborczego, zaczyna formułować swój program. Na zgromadzeniu towarzystwa konserwatywnego brukselskiego, które odbyło się 18-go b. m. pod przewodnictwem p. Alf. Nothomb'a, i na którym znajdowali się pierwszorzędni członkowie izby reprezentantów i senatu, powzięto postanowienie, że stronnictwo nalegać będzie przede wszystkim na następujące trzy punkta: 1. na reformę wyborczą w duchu rozszerzenia prawa głosowania; 2. na redukcję i lepszy podział ciężarów militaryjnych, i 3. na obniżenie podatków. Te trzy punkta mają być zakomu-

nikowane wszystkim towarzystwom konserwatywnym w kraju, z zaleceniem, ażeby te ostatnie przystąpiły ewentualnie do takowych. Wszelakoż trzy punkta pomienione świadczą o niejakiem ubóstwie pomysłów stronnictwa konserwatywnego w Belgii o tyle, że nie są one niczem innym, jak tylko powtórzeniem żądań postawionych już poprzednio przez stronnictwo liberalne; trudno przeto przewidzieć, jak stronnictwo konserwatywne zdoła zapomocą tego programu wyróżnić się od swych przeciwników. (Nordd. A. Z.)

Anglja.

(Bil o wychowaniu publicznym). Bardzo jest wątpliwem, ażeby szczęście, które towarzyszyło dotąd w parlamencie terazniejszemu gabinetowi liberalnemu angielskiemu co do jego projektów do praw, dopisało mu także teraz przy roztrząsaniu przez izbę gmin bilu o wychowaniu publicznym. Zurzuty, z jakimi stronnictwo konserwatywne wystąpiło przeciw temu bilowi, mają tak wielką doniosłość, i co ważniejsza, znajdują tak silne poparcie w przekonaniach ludu, że sam nawet rząd przyznał tym zarzutom słusność i zaprowadził w bilu zmiany tak gruntowne, iż takowy w swoim nowym kształcie jest trudny do poznania. *Times* gani takie postępowanie rządu i oświadcza, że ministerstwo skompromitowało przez to zasadę swego projektu; zresztą zaś pismo to przyznaje, że zasada ta, zależąca na pozbawieniu szkoły jej charakteru wyznaniowego, sprzeciwia się przekonaniom i zwyczajom kraju. Liberalny *Daily News* przedstawia położenie rzeczy na swój sposób, mówiąc, że p. Gladstone postąpił zbyt pośpiesznie, co uważane jest w Anglii za wielki błąd. Kwestja wychowania publicznego nie dojrzała jeszcze w opinii publicznej. P. Gladstone wywołał gwałtownie ruch panujący obecnie w tym względzie. Żąd pochodzi wszelkie przełożenia, wątpliwości i wahania się zestrony zarówno ministerstwa, jak i tych, którzy występują z opozycją przeciw bilowi. Posiedzenie poniedziałkowe, na którym izba gmin roztrząsała znowu bil pomieniony, nie poparło również jego sprawy. Prawie całe to posiedzenie zapelnione zostało rozprawami nad wnioskiem p. Richard'a, znanego z podróży na lądzie stałym sekretarza towarzystwa pokoju. P. Richard postawił żądanie, ażeby szkoły założone kosztem państwa trudniły się jedynie wykładem nauk świeckich, i ażeby nauka religii pozostawiona została kościołom lub towarzystwom prywatnym. Przeciw bezzasadności tego wniosku wystąpili zarówno konserwatyści i ministerstwo. Podsekretarz stanu p. Forster oświadczył przy tej sposobności, że rząd nie może już porobić większych ustępstw, i że p. Richard i jego stronnicy powinni przyjąć bil o wychowaniu publicznym w jego terazniejszym kształcie, jeżeli nie chcą, ażeby takowy został odrzucony. Ta ostatnia alternatywa nie jest niemożliwą, zważywszy usiłowania robione przez p. Dizraelego i jego stronników dla spowodowania odrzucenia tego bilu i dla obalenia w ten sposób gabinetu terazniejszego. (Nordd. A. Z.)

Udział przemysłowców, fabrykantów i rękodzielników w Królestwa w wszechrosyjskiej przemysłowej wystawie w St.-Petersburgu w roku 1870.

(Dalszy ciąg; patrz Nr. 113—128).

Drugim metalem ważne stanowisko w górnictwie kraju naszego zajmującym jest cynk, którego ruda (galman) znajduje się w okolicach Olkusza, sławne niegdyś kopalniami srebrowawczego ołowiu. Nie wszystkie kraje ościenne i dalsze posiadają rudę cynkową w takiej ilości i w takich przymiotach jak w kraju tutejszym. W roku 1816 rząd zbudował pierwszą hutę cynkową w Dąbrowie a w lat kilka stanęły tam obszerne cynkownie, tudzież pod Bendzinem i w Niemcach; wślad za tem powstały cynkownie prywatne w Miłowicach, Danduwce i Sielcach. Za ministerstwa księcia Lubeckiego w r. 1826 stanęła walcownia cynku w Sławkowie. Obecnie produkcja cynku z powodzeniem się odbywa, podtrzymywana łatwością zbytu w Cesarstwie i Anglii, a nawet bank polski założył w Londynie walcownie blachy cynkowej. Otrzymywany u nas cynk w zakładach rządowych i prywatnych wynosił w latach ostatnich rocznie przeszło 100,000 pudów. Główne pokłady węgla kamiennego, który obecnie jest także okazem wystawowym, leżą w kraju naszym w stronie południowo-zachodniej; najobfitszy pokład znajduje się w Dąbrowie blisko granicy Śląskiej. Nateraz rząd posiada kopalnie: Tadeusz, Ksawery, Cieszkow, Raden i Feliks; prywatne mają kopalnie w dobrach Grodziec, Zagórze i Miłowice. Aby wykazać w tej gałęzi przemysłu stan pro-

dukcyjności, tudzież, aby dowieść na jak wysokiej stopie u nas stoja wyroby fabrykowane z metalów i mineralnych płodów ziemi, przyjęły czynny udział w wystawie petersburskiej zakłady rządowe i prywatne, jak niemniej różnych przeznaczeń fabrykanci i rzemieślnicy, a mianowicie.

116. *Wydział górnictwa* w Królestwie Polskiem z zakładów swych w Bendzinie, Pankach, Sławkowie, Hucie i innych dostarczył rudy żelazne, żelazo kute i walcowane w różnych kalibrach, odlewy żelazne, rudę cynkową, blachę cynkową, węgiel kamienny, i glinę ogniotrwałą.

117. *Aleksander Wielogłowski*, właściciel zakładów górniczych w Bliznie, dostarczył rudę żelazną, żelazo kute i naczyńia kuchenne emaljowane.

118. *Antoni Fraenkel*, właściciel zakładów we wsi Ostrowiec, tudzież osadzie Irena, dostarczył rudę żelazną, żelazo lane, blachy, osie, podkowy i t. d.

119. *Lilpop, Rau i spół.*, właściciele giserni w Drzewicy dostarczyli odlewy żelaznych krat do ogrodów, balkonów i nagrobków, tudzież deflektor, czyli najnowszy przyrząd skutecznie zabezpieczający kominy od dymienia.

120. *Leopold Kronenberg*, o którym jeszcze niejednokrotnie odezwać się będzie zaszczytnym udziałem naszym, właściciel giserni w Gustku, dostarczył schody okrągłe, ozdobną kolumnę, pompe, naczynie nowego systemu do smarowania osi w wagonach dróg żelaznych, tudzież różne odlewy.

121. *Samson Kopelmann*, właściciel giserni w Nowogórgiewsku dostarczył naczyńia kuchenne polewane.

122. *Bracia Kotkowscy*, właściciele fabryki w Boddzechowie dostarczyli gwoździe maszynowe i odlewy.

123. *Rudzki i spół.*, właściciele giserni w Warszawie dostarczyli rury wodociągowe, koła zębate, kraty, słupy latarniowe, figury lane i drobne galanteryjne odlewy.

124. *Hersz Cukierwar*, fabrykant wyrobów metalowych w Warszawie, którego zakład do większych należy, zaopatrzony w maszynę parową i inne przyrządy, dostarczył formy do cukru, kotły miedziane z przykrywami, gwoździe, nity różnej wielkości i t. p.

Fabrykacja wyrobów neizilbrowych, pierwotnie srebrem platerowanych, a z postępem wynalazków galwanicznie srebrzonych, jako nowa gałąź fabrycznego przemysłu rozwinięta w kraju naszym przez sp. *Józefa Fraget* w r. 1825 doszła obecnie do najwyższej perfekcji, produkując różnorodnie sprząty tak do świątyni Pańskich, salonów magnackich, jak również dla wszystkich warstw społeczeństwa. Nowe srebro emulując z srebrem rzeczywistym, w gospodarstwie i ekonomicznym użyciu, jest dobrodziejstwem, gdyż zwalnia od znakomitych nakładów na srebro rodzime, nie więzi bezprocentownie kapitałów, i pozwala klasom nawet uboższemu używania sprzętów i naczyń okazałej powierzchowności.

Wyroby sp. *Frageta* na wszystkich wystawach w Cesarstwie i Królestwie od roku 1825 zaszczytne zyskiwały nagrody, lecz za nagrodę narodową uważać należy to uznanie mas ludu, które wyrobom wzmiankowanym pospolite miano *frażetowskich* nadała.

Obecnie w Warszawie znajduje się cztery fabryki produkujące wyroby tego rodzaju pod firmami: *Frageta*, *Norblina*, *Hennigera* a teraz *braci Buch*, tudzież *Czajkowskiego* i *Heneberga*; wszystkie one w szlachetnej emulacji drogę swego rozwoju znaczą coraz nowymi ulepszeniami; wszystkie one doznają wysokiej wziętości i powodzenia, a dzisiejsze zalety wyrobów neizilbrowych, zaopatrzeniu któremi Królestwa i Cesarstwa podobać nie są w stanie, z małą różnicą wspólne są wszystkim tym zakładom; wszystkie one w harmonijnym działając kierunku, zdobyły błogi dla przemysłu krajowego rezultat w tem wielkiem ekonomicznym zadaniu, że wyroby ich stanęły murem przeciw napływowi wyrobów tej kategorii z zagranicy; wszystkie one wreszcie obecnie podażyły na bratni popis w wszechrosyjskiej przemysłowej wystawie.

125. *Józef Fraget*, a raczej syn jego *Juljan*, dziedziczący po ojcu fabrykę, inżynier politechnicznego instytutu w Liège, członek akademii francuskiej przemysłu rolnictwa i handlu, który liczbę medali firmę ojcowską zdobiących, dwoma medalami w skutku powszechnej paryskiej wystawy pomnożył, a prowadzony przez siebie zakład fabryczny z każdym dniem do czynniejszego życia powołuje, dostarczył obecnie tak świetne, okazałe i klasyczne piękności okazy, jakimi dotąd żadnej z wystaw nie przyozdobił. Wszystkie te wyroby, które zaraz niżej wymienimy, dokonane zostały podług rysun-

ków własnych, stanowiących styl odrębny pełen charakteru; modele, odlewy i całe wykończenie jest dziełem fabryki nieposiłkującej się wcale żadną zewnętrzzną pomocą lub naśladownictwem. Kolekcje tych bogatych okazów mieliśmy sposobność oglądać w Warszawie, wstrzymaliśmy się jednak z objawem admiracji, bo niezadługo oceni je sprawiedliwy sąd więcej kompetentnych; opisać je jednak pobieżnie czujemy się w obowiązku, aby dać o nich chociaż przybliżone wyobrażenie.

Wielki postument do ozdoby stołu (surtout de table) na trzy łokcie wysoki. Spód stanowi poważny czworobok, którego narożniki są o okrągłych wysokokowych profilach; cztery ściany cokółu zdobią ośm płaskorzeźby (bas-relief), na których artysta uprzytomnił zajmujące sceny z życia ludu ruskiego; przedstawia tu się w plastycznych obrazach napad wilków na jadących saniami; reniferową jazdę japończyków w sankach przy świetle zorzy północnej; obóz wojska ruskiego; koczowisko kirgizów, tudzież ruchliwe grupy ludu przedmieść Petersburga i Moskwy. Po środku wznosi się okazała piramida klasycy pod względem formy piękności, u podnóża której, stoja posązki symboliczne uznawające rybołówstwo, myśliwstwo i ogrodnictwo. Na czterech narożnikach spodu o lekkich profilach wysoki zakończone są fantazyjnymi dwugłowymi orłami, na których spoczywają kryształowe patery do owoców. Z dwóch stron środkowej piramidy wyskakują w stylu dotąd nieznanym, o łbach smoczycy, ramiona u końcy których są tulipanowe kielichy do kwiatów. Wyżej nieco wchodzi w skład piramidy 6-cioramienny kandelaber, ze środka którego, strzela jeszcze wyżej, jakby sztyca wieżycy, rozłożysty kielich kryształowy dla umieszczenia bukietu. W każdej części składowej widać nowe artystyczne natchnienie i odrębny nowy charakter, mogący się jako prawidłowy wzór zaznaczyć w historii sztuki. Szczupłość miejsca nie dozwala nam tu admirować innych szczegółów tego arcydzieła (cena rs. 2,000), niech to uzupełni imaginacja, kierowana naszycowanym tu lekko głównych części zarysem. Z kolei po krótko wymienimy już bez opisu inne znaczniejsze przedmioty.

Cztery samowary z należąciami do nich przybórami do herbaty i kawy w stylu rusko-bizantyjskim, podług rysunku w fabryce pomysłanego i wykonanego; jeden z nich w istocie oryginalnej formy o-strokręgowej, która również jest cechą należącego do niego garnituru; dwie wielkie tace prostokątne, dwie wielkie owalne, giloszowane i grawirowane; para lichtarzy z żorawiami złożonemi; kałamarz damski do biórka z rozkosznym amorkiem; postument do biletów wizytowych, którego paterę w płaskorzeźbie ożywiają wszystkie niemal zwierzęta i ptaki zamieszkujące Rosję.

We wszystkich tych wyrobach, wykonanych po raz pierwszy z nowych własnych modeli, a przynależących zaszczyt fabrykom kraju naszego, uferza piękność linii, harmonja form i staranne, nad wszelki wyraz, wykończenie.

Fabryce p. *Juljana Frageta*, oprócz maszyny parowej i licznych przyrządów, przychodzą w pomoc wanny galwanicznego srebrzenia, galwanoplastyka i maszyny giloszunkowe, a same budowle w tej chwili zwiększają się nową oficyną fabryczną, lecz w materji tej, jako dotyczącej nowego rozwoju fabryki, oddzielnie odezwać się mamy zamiar.

(d. c. n.)

PRZEWODNIK WARSZAWSKI

Warszawa,

dnia 13 125; Czerweca.

INSTYTUT LECZNICZY PRYWATNY

DLA CHORYCH SYFILITYCZNYCH I SKÓRNYCH,

D-rów *Podowskiego* i *Kadlera*,

ulica Mokotowska, Nr 1671,

przyjmuje chorych z tak zwanymi chorobami sekretnymi, jako też dotkniętych cierpieniami skóry, jak: liszajem, świerzbą, wypryskiem, i t. p. Opłata za utrzymanie, leczenie, kąpiele, etc., wynosi na dobę od rsr. 1 kop. 50 do rsr. 3 od osoby.

Ambulatorjum zakładowe, w którym chorzy przychodni z miasta, otrzymują pomoc lekarską, odbywa się codziennie do godziny 10-ej z rana i od 4-ej do 6-ej po południu, w mieszkaniu d-ra *Kadlera*, przy ulicy Nowo-Senatorskiej, pod Nr. 634b.

Tamże dowiedzieć się można o warunkach przyjęcia do zakładu.

K a l e n d a r z .

W poniedziałek 15 (27) czerweca, — św. Władysława król.

la węgierskiego. — Słońce wsch. o godz. 3 min. 41; zach. o godz. 8 min. 23.

Stan pogody.

Table with weather data: Today's temperature +14.05 R, yesterday's 748.2 and 746.6, barometer +12.9, wind direction and speed.

Wysokość wody na Wiśle stóp 2 cali 4

Widowiska.

WIELKI TEATR. — Dzisiaj, w sobotę, opera w 4-actach, Violetta (Traviata). — Osoby: Violetta — pani Do-wiakowska; Flora — pani Boguszewska; Germont — pan Köhler; Alfred, syn jego — p. Filleborn; Vice-hrabia Gaston — p. Cieslewski; Baron — p. Suszyński; Margrabia — p. Nowakiewicz; Julia — panna Br. Rybicka; Doktor — p. Zahreuski; Anna, powiernica Violetty — panna Stankiewicz. — Tancerze z tamburynami i kastanietami. — Jutro, w niedzielę, komedia Czula struna; balet Tancerze europejscy w Chinach. — Wczoraj, w piątek, dawano komedję Rodzina Benoitowicz, było osób 111.

TEATR ROZMAITOŚCI. — Dzisiaj, w sobotę, przysłowie dramatyczne w 1 akcie, Ciekawość pierwszy stopień do piekła. — Osoby: Ludwik, adwokat — p. Stolpe; Emilia, jego żona — pani Przedpelska; Brygida, siostra Ludwika — panna Micinska; Michał dependent — p. Damse; Józef służący — p. Adler; — komedia w 1 akcie, Szczęście nie szczędzi. — Osoby: Edward — p. Tatarkiewicz; Matylda jego żona — pani Bakalowicz; Maciej, ogrodnik — p. Chomiński; Matylda, jego żona — pani Borkowska; Tomasz, służący — p. Sejda; — krótkowidła w 1 akcie, Ulicznik warszawski. — Osoby: Pan Rabek, majster szewski — p. Panczykowski; Jagusia jego córka — pani Oswald; Kunegunda, ciotka Jagusi — pani Mazurowska; Saffjanek czeladnik — p. Dobrowolski; Jacus Rzemczek, chłopiec — pan Damse; Piaskarz — p. Szober; Śmieciarz — panna Bondasiewicz; Urzędnik policyjny — p. Dąbrowski; Nieznajomy — p. Adler. — Jutro, w niedzielę, komedję Raj Miltona, Miód kasztelański.

DOLINA SZWAJCARSKA. — Dzisiaj i codziennie, Koncert pod dyrekcją Józefa Straussa, w własną orkiestrę z Wiednia. — Jutro, w niedzielę. — I. Uwertura z op. „Ilka”, Dopplera; Reverie, Vieuxtempa; Herztöne, walc Józefa Straussa; Fackeltanz, Meyerbeera. — II. Uwertura z opery „Wilhelm Tell”, Rossiniego; Nad pięknym modrym Dunajem”, walc Jana Straussa; Podróż po Europie, potpourri Conradiego; Stiefmütterchen, polka-mazurka, Józ. Straussa. — III. Uwertura z op. Wesołe kumoszki”, Nicolaiego; Arja z op. „Cyrulik Sewilski”, Rossiniego; Sängerkunst-polka francuzka, Jana Straussa; La belle Amazone, Löschhorn. — Popołudnie, w poniedziałek: — I. Uwertura z op. „Prękoza”, Webera; Introdukcja i chór z opery „Robert Djabel”, Meyerbeera; Helena-walc, Józefa Straussa; Przebudzenie się Iwa, kaprys heroiczny, Ant. Kątskiego. — II. Uwertura z op. „Egmont”, Beethovena; Wino, kobieta i śpiew, walc Jana Straussa; Potpourri z op. „La Traviata”, Verdięgo; Marguerite-polka, Józefa Straussa. — III. Uwertura z opery „Odgłosy Ossiana”, Gadego; Krönungslieder, walc Józefa Straussa; Ständchen, Härtla; Athalia-marsz, Mendelssohna-Bartholdy. — Początek o godzinie 6 1/2. — Cena wejścia kop. 20. — Wczoraj, było osób 800.

GABINET ZOOLOGICZNY (w pałacu Kazimierowski). — Otwarty w Niedziele i Czwartki.

MUZEUM SZTUK PIĘKNYCH (w pałacu Kazimierowski), w pawilonie na lewo, we Czwartki i Niedziele bezpłatnie, od godz. 10-iej rano do 2-iej po południu.

WYSTAWA TOWARZYSTWA ZACHĘTY SZTUK PIĘKNYCH (w hotelu europejskim). — Codziennie, od godziny 10 rano do wieczora. — Cena wejścia kop. 15; w niedzielę zaś i święta kop. 5.

W ELRORADO (przy ulicy Długiej N. 586b). — Dzisiaj i codziennie, przedstawienia towarzystwa komicznych paryskich śpiewaków. — Cena miejsc: Numerowane w pierwszych rzędach kop. 50 i kop. 5 na ubogich; w dalszych rzędach kop. 30 i k. 5 na ubogich; wejście do ogrodu kop. 20. — Początek orkiestry o godzinie 7-iej, przedstawienia o 8-ej. — Wczoraj, było osób 531.

ALKAZAR (przy ulicy Królewskiej). — Dzisiaj i codziennie, przedstawienia śpiewaków niemieckich i artystów dramatycznych pod dyrekcją pani Leopoldyny von Lukatsy. — Cena miejsc: 1-sze miejsce kop. 45 i kop. 5 na ubogich, 2-gie miejsce kop. 30 i kop. 5 na ubogich, 3-cie miejsce kop. 20; wejście do ogrodu kop. 10. — Początek o godzinie 7 1/2 wieczorem. — Wczoraj, było osób 457.

ELISIUM (przy ulicy Przejazd N. 651). — Dzisiaj i codziennie, przedstawienia niemieckich śpiewaków i artystów dramatycznych pod dyrekcją J. H. Treu. — Cena miejsc: pierwsze miejsce numerowane kop. 45 i k. 5 na ubogich; drugie miejsce kop. 30 i k. 5 na ubogich; trzecie miejsce kop. 20, wejście do ogrodu kop. 10. — Wczoraj, było osób 100.

TIVOLI (przy ulicy Królewskiej i od Zielonego placu)

Dzisiaj i codziennie, przedstawienia humorystyczno-wokalne z tańcami i śpiewami, pod zarządkiem Jana Russanowskiego. — Początek o godzinie 8-iej wieczorem. — Wczoraj, było osób 120.

ALHAMBRA dawniej ORFEUM (przy ulicy Miodowej, w domu Lessera). — Dzisiaj i codziennie, artyści dramatyczni pod dyrekcją Feliksa Stobińskiego dawać będą przedstawienia humorystyczne z tańcami i śpiewami w języku polskim. — Cena miejsc: 1-e miejsce kop. 30 i kop. 5 na ubogich, drugie miejsce kop. 20; wejście do ogrodu kop. 10. — Początek o godzinie wpół do 8-iej wieczorem. — Wczoraj, było osób 462.

W OGRODZIE „FIGARO” (przy ulicy Nowy-Swiat w domu Koopego N. 39). — Dzisiaj i codziennie, przedstawienia artystów dramatycznych pod dyrekcją Henr. Modzelewskiego, dyrektora teatrów prowincjonalnych. — Cena miejsc: miejsce numerowane w pierwszych 2-ach rzędach kop. 50 i k. 5 na ubogich, w następnych rzędach kop. 30 i kop. 5 na ubogich; pierwsze miejsce kop. 20; wejście do ogrodu kop. 10. — Początek o godzinie 8-iej wieczorem. — Wczoraj, było osób 190.

PRADO (zakład gastronomiczno-spacerowy za rogatkami Wolskimi, — codziennie jest otwarty). — W każdą niedzielę i święto, orkiestra w pełnym komplecie grać będzie. — Początek o godzinie 4-iej po południu. — Cena wejścia od osoby kop. 15.

Przyjechali do Warszawy: arcybiskup warszawski i nowogrodzki Jan Janusz, z letniego mieszkania; generał-major Reintal, z Radomia; tajny radca Briskorn, z Petersburga; rzeczywisci radcowie stanu: Wolkow, Leman i Sztenger, z Petersburga; — wyjechali: generał-major Frołow, i tajny radca Arcimowicz, do Petersburga.

Listy niewłaściwie do skrzynek pocztowych włożone, w dniu 10 (22) b. m., a mianowicie pod adresem: z używanymi markami: Efimow w Tulie, Waslow w Ardatowie, Jawornicki w Radomiu, Binkowski w Kociszewie, Kridner w Modlinie, Szepielugin w Petersburgu, Kostromina w Tulie, Zakrzewski w Wieluniu, Łukicz w Zachorowsku, Gierzabek w Jarosławiu, Boretta w Dachowie, Trzcinski w Tamlinie, Schubiński w Luxaminie, Jawroski w Bartoszej, Polikier w Krajowie, Łuszczewski w Jeżówku, Pietruszyński w Ostalowie, Rokke w Swierczowsku, Pietruszyńska w Ostalowie, Dobrosławska w Dżramowie, 5 sztuk bandedoli na których mało jest naklejonych marek, Szyszko bez oznaczenia miejsca wystania listu, list bez wskazania adresu, listów miejskich sztuk 10, wyjętych ze skrzynek pocztowych, jako na koszt, doręczone nie będą, — oraz 12 sztuk listów na koszt dla wyekspedjowania wewnątrz kraju, jako z nienaklejonymi markami, wyprawione nie będą, i znajdują się w kancelarji pocztowej do odebrania.

W dniu 12 (24) bież. mies. i roku, chorzy w 8-u cywilnych szpitalach, przybyło 56, wyzdrowiało 39, umarło 4, pozostało 1484 (mężczyzn 753, kobiet 731), z nich w szpitalu starozakonnych mężczyzn 156, kobiet 138.

Dnia 12 (24) bież. mies. i roku, urodziło się: chrześcijan: płci męskiej 6, płci żeńskiej 7; starozakonnych: płci męskiej 2, płci żeńskiej 2, razem 17; — zawarło śluby małżeńskie: par: chrześcijan — starozakonnych — umarło: chrześcijan: płci męskiej 4, płci żeńskiej 5; starozakonnych: płci męskiej 2, płci żeńskiej 2, razem 13.

Ceny Targowe.

data 12 (24) Czerwca 1870 roku.

Table with market prices for various goods: Różny rodzaj produktów, Czerwiec, Korzec od... do... with prices for wheat, rye, oats, etc.

KURSA TELEGRAFICZNE

Ajentyry Rudolfa Okręć

Petersburg, d. 11 (23) Czerwca 1870 r.

Table with telegraphic exchange rates for various locations: Weksle na Londyn, Amsterdam, Hamburg, Paryż, Bilety Bankowe, Pożyczka Premjowa, Rus. Ang. z r. 1870, etc.

KURSA GIEŁDY WARSZAWSKIEJ

dnia 13 (25) Czerwca 1870 r.

Table with stock market data: Kursy giełdy warszawskiej, Wsklesie, Akcje i Obligacje Kolei Żelaznych, Papiery Publiczne, etc.

Wartość kuponu bież. od Listów Zastawnych rs. k. 2 1/2.

Wartość kuponu od List. Zast. nowych rs. — k. 2 1/2.

Wartość kuponu od Listów Likwidacyjn. rs. — k. 26 1/2.

KURSA TELEGRAFICZNE

Ajentyry Rudolfa Okręć

z Berlina, d. 11 (23) Czerwca 1870 r.

Table with telegraphic exchange rates for various locations: Z BERLINA, Bilety Banku Rosyjskiego, Weksle na Warszawę, Petersburg, Londyn, Paryż, Hamburg, Wiedeń, etc.

